

Alle disse spørgsmål har på det seneste fået helt aktuel betydning med regeringens bevidste politik i retning af en helt systematisk undergravning af de offentlige indtægter. Det samme med Ligningsrådets afgørelse fra april i fjor med åbning af mulighed for lønnedgang mod andel i personalegoder og naturalydelse.

Der forventes derfor dels i sig selv en kraftig vækst i udbredelsen af sådanne ordninger, dels som led i kommende overenskomstaffaler med såkaldte lønpakker. Ja, regeringens egne embedsmænd forventer en så kraftig vækst i ordningerne med personalegoder, hvor medarbejdere i virksomheden får nedsat lønnen i forhold til godet, som altså derfor ikke beskattes, at hvor det offentlige i dag mister et provenu på ca. 1 mia. kr. på den konto, vil det i løbet af kort tid blive fire-fem-doblet. De konkluderer derfor, at skatteudgifter i den størrelsesorden vil belaste finanspolitikens holdbarhed i relation til 2010-planen.

Kl. 14.40

Men regeringen agter ikke at foretage sig noget. Tværtimod understreger skatteministeren igen og igen, at der er tale om et helt bevidst politisk valg. Ministeren har dog tilkendegivet, at han vil følge udviklingen nøje, men som altid med skatteministeren betyder det, at han intet vil foretage sig, for – som han siger – så vil eventuelle initiativer i forhold til denne udvikling stride mod regeringens skattestop.

Vi får altså igen understreget, at regeringens skattepolitik går ud på dels at undergrave de offentlige indtægter, hvilket fører til yderligere pres i retning af besparelser på grundlæggende velfærdsydelse som sundhed, ældrepleje, uddannelse og børnepasning, dels at skævvride den økonomiske fordeling til fordel for de stærke; folk, der ikke er i beskæftigelse; får jo ikke del i disse goder, det gælder pensionister, uddannelsessøgende og mennesker på overførselsindkomster.

Der tales om, at det er arbejdsgiverfinansierede ordninger, f.eks. arbejdsgiverbetalt sundhedsbetaling eller sundhedsforsikring, men også her er der tale om en klar forvanskning af de faktiske forhold. Situationen er jo, at arbejdsgiverne ikke bidrager med noget som helst, skattevæsenet og staten betaler det hele, da ydelserne jo modsvares af en tilsvarende nedgang i lønnen for medarbejderne.

Det betyder, at sådanne ordninger især vil være attraktive for højtlønnede, der på denne måde kan få vekslet en høj topskat til nulskat.

Da beløbet bliver modregnet i lønnen, bliver der slet ikke betalt skat eller arbejdsmarkedsbidrag. Hvis man i stedet tegnede en privat sundhedsforsikring for egne beskattede penge, var der jo ikke engang fradrag.

Derfor er der tale om en total skatteundvigelse, hvor man går fra at betale 63 pct. i skat til at betale 0 pct. Eller sagt på en anden måde: Hvis man tegner en sundhedsforsikring på 3.000 kr., skal man kun betale 1.000 kr. selv, alle andre skatteydere betaler de resterende 2.000 kr. Arbejdsgiveren betaler ingenting. Det er rent fup.

Der åbnes altså i virkeligheden for en helt bevidst spekulation i skattearrangementer med henblik på at nedbringe skatten, men det er jo regeringens bevidste politik. Jo flere skatteundragelsesmuligheder og muligheder for fup og svindel jo bedre. Taberne er alle de andre skatteydere, der ikke har mulighed for at deltage i det her cirkus; det er dem, der er afhængige af de velfærdsydelse, der på grund af faldende skatteprovenu udsættes for nedskæringer.

Det er også meget betegnende, at regeringen og skatteministeren ikke blot totalt ignorerer den trussel mod den økonomiske udvikling; som regeringens egne embedsmænd understreger udviklingen udgør.

Man har heller ikke noget klart overblik over, hvad det hele egentlig koster. Således vurderede skatteministeren i forbindelse med L 97, der indførte skattefrihed for disse såkaldte arbejdsgiverbetalte sundhedsbehandlinger og sundhedsforsikringer, der altså ikke betales af arbejdsgiverne, at de ville medføre et provenutab på 35 mio. kr., men da embedsmændene kørt tid efter skulle vurdere problemstillingen om udviklingen af personalegoder, skønnede de pludselig, at provenutabet var det femdobbelte, nemlig 195 mio. kr.

Der er altså ikke styr på noget som helst, økonomien skævvrides, goderne fordeles til fordel for de velbærgede, samtidig med at samfundsøkonomien undergraves. Regeringen lader stå til med henvisning til skattestoppet. Man vil blot følge udviklingen. Det er simpelt hen ikke acceptabelt.

For god ordens skyld skal jeg bare meddele, at Socialdemokratiet naturligvis kan stemme for det forslag til vedtagelse, som vi selv er medforlagsstillere til.

Mikkel Dencker (DF):

I Dansk Folkeparti har vi den overordnede holdning, at skattemæssig subsidiering af forskellige